

Publicerad 2012-12-14 03:27 av Peter Stjerngrim

Lavinia Röd är en skribent här som jag har allra största aktning och respekt för som författare - men jag förlitar mig på att hon liksom mig skiljer på sak och person när det kommer till olika åsikter som i detta fall ...

Kommentar till Brott och straff ...

Lavinia Röd's artikel med rubricerad titel ovan, kunde jag inte låta bli att kommentera och då gensvaret på min kommentar inte oväntat blev det som det nu blev kände jag att jag vill lägga ut mina funderingar och tankar som jag förmedlat i kommentaren som en egen text här på min sida …

Lavinia Röd's artikel respekterar jag och har ingen kritik emot i sak då den just i sak i stort äger stor överensstämmelse med vad jag själv läst och erfarit från såväl media och litteratur på området som utifrån den pågående debatten i ämnet samt utifrån den tillgängliga och mest vanligt presenterade forskning som finns just nu.

Mitt ifrågasättande av ADHD och andra bokstavsdiagnoser i samma linje bygger på det faktum att Gillbergs forskningsunderlag på ca 5.000 undersökta objekt/barn/ungdomar med flera, defakto destruerades av hans medarbetare för att undvika domstolskravet på att underlaget skulle göras tillgängligt för oberoende granskning av de resultat som presenterats av Gillberg

- Resultat som fått enormt stort genomslag inom psykiatri och när det gäller diagnosticering och behandling av barn som uppvisat och motsvarat de kriterier för de olika diagnoserna som forskningen fått fram.

När något sådan sker brukar det i de allra flesta fall bero på att underlaget har allvarliga brister och högst sannolikt inte ger stöd för de resultat och teorier

de ligger till grund för.

De sant troende försvarar dock resultaten
och arbetar vidare utifrån desamma
i den fortsatta forskningen kring
och utvecklingen av
behandlingsmetoder och modeller
med avseende på de
barn, ungdomar och vuxna
vilka fått dessa diagnoser fastställda.

Jag är uppvuxen i en miljö
där forskning, utbildning och utveckling
varit en central del i min uppväxt.
I vuxenlivet har jag följaktligen kommit att
ägnat mig åt forskning och utveckling inom olika områden
där analys och beslutstödssystem kommit att bli
mitt huvudområde.

Och Ja, jag var
när jag klev av karriären år 2000
en av de allra främsta kunskaperna på dessa områden.

I mitt arbete var det grundläggande
att ifrågasätta de metoder
som använts för att ta fram
informationsdata till mina analysmodeller
och de beslutstödssystem jag utvecklade för olika områden.

1998 initierade jag och bidrog till att
en tvärvetenskaplig magisterutbildning i Risk & Credit Management
etablerades på Stockholms Universitet
– I den utbildningen var psykologi
och då främst den kognitiva psykologin,
en central del som knöt samman de olika
övriga ingående disciplinerna som ingick.

Just det här med att förstå information
och de processer och metoder som används
för att få fram densamma
bygger i grunden på och avgörs av faktorer

vilka är svåra att få grepp om utan kunskap om kognitiv psykologi.

Många projekt och forskningsresultat missar sina mål
oftast på grund av så kallad biased antaganden,
dvs
skenbara fakta som mer bygger på det vi
förväntar oss att se och eller vill se
än på vad det är vi faktiskt ser
– Något som beror på
hur vi hanterar information i våra hjärnor.

För närmare info om detta område hänvisar jag
i första hand till litteratur som behandlar
den grundläggande kognitiva psykologin.

Detta näst sista stycke ovan,
tar dock upp anledningen till varför jag la till
den kommentar nedan som jag skrev
under Lavinia Röds text om Brott och straff ikväll.

ADHD har jag härmed nu angivit anledningen till varför jag ifrågasatt.

När det gäller den del som handlar om
att jag ifrågasätter slutsatserna kring
att det är främst män som begår brott,
så bygger det på såväl vardaglig fakta
från nyheterna, egen erfarenhet
samt från litteratur och forskningsrapporter på området
som jag fått ta del av genom åren.
Men det bygger framför allt på
den naturliga anledning som har sin grund
i min professionella roll som expert/specialist
på utveckling av metoder och modeller
för analys- och beslutsstödssystem.

I min text om
Kvinnors våld mot män – inte bara ord,
vilken du finner i arkivet här från
rätt många år tillbaka i tiden,
tog jag upp det faktum …

… att det blott är ca 2 procent av hela befolkningen i vårt land som någonsin hamnar kortare eller längre tid i fängelse och eller som får straff fastställda på grund av lagbrott.

Av dessa är mer än 90 procent (ca 95 %) män – vilket stöder det Lavinia Röd anger i sin artikel.

Men att utifrån dessa uppgifter dra slutsatsen att alla män är potentiella brottsverkare och lagbrytare utifrån sitt kön, saknar all rimlig verklighetsgrund!

Ty även om vi räknar in ett flerdubbelt omfattande mörkertal i statistiken över ej anmälda brott begångna av män, så kvarstår det faktum att minst 90 procent av alla män inte någonsin ens blir föremål för brottsutredning och eller påföljd.

Vi lever i en demokrati där kvalificerad majoritet anses vara 75 procent vid ett totalt valdeltagande på minst 50 – 75 procent, beroende på vilket område röstningen avser.

Dessa fakta är grund nog för att ifrågasätta de slutsatser som Lavinia Röds artikel förmedlar om att just det manliga könet i sig är en huvudfaktor vid kalkyleringen inför risken att ett brott ska begås.

Men det som jag ser som mer allvarligt är att tradition, fördomar och biased forskningsresultat inom området inte bara ligger till grund för utan defakto just därför bidrar till att situationen rent faktiskt ser ut som den gör där 95 procent av alla fängelsedomar berör män och bar 5 procent berör kvinnor.

Kvinnor begår sällan fysiskt våld mot män av naturliga skäl, men däremot är psykiskt våld och misshandel väsentligen vanligare förekommande än vad som framgår av tillgänglig statistisk – Mycket på grund av

att vi saknar lagstiftning med straffsanktioner
för just psykiskt betingat och relaterat våld och brott.

Det är detta faktum som gör att forskningsresultaten
blir biased.

Bara för att det inte finns många som är dömda för brott
så innebär det inte att det som de gör
och som i andra länder är straffbelagt men inte här,
inte är brottsligt.

Sen är det ju så som jag också anger
i såväl min gamla artikel som i min
aktuella kommentar nedan
att om vi förutsätter att det i huvudsak är män
som begår brott och att kvinnor inte har den benägenheten
av naturligt betingade skäl,
så medverkar detta och bidrar till
att verkligheten till slut kommer att
avspegla denna uppfattning i det faktiska utfallet …

… utifrån vedertagen forskning och analys av
hur utvecklingen ser ut i samhället på dessa områden.

Min kommentar syftar till att få läsarna
att börja tänka till och ifrågasätta de slutsatser
som Lavinia Röd tar upp i sin artikel

– inte bara men till stor del utifrån ovanstående här angivna
argument som jag nu framför som svar på
författarens ifrågasättande av min seriositet
och att hon har svårt att ta mig på allvar
när hon läser min kommentar.

Den anses förmedla populistiska och sakligt ogrundade åsikter…

– Vilket är precis det som
min kommentar underförstått hävdar att Lavinia Röds artikel
i sak, trots att den baseras på
vedertagna fakta och forskningsresultat,
i bästa fall oavsiktligt och baserat på bristande insikt
gör sig skyldig till att vara

– Men i värsta fall, vilket jag tyvärr har skäl att tro,
finns det högst sannolikt andra skäl än
rent vetenskapligt grundade
för att det ser ut så som det gör när det kommer till
forskning och presenterade resultat av denna forskning
på dessa områden.

Här följer så min kommentar som jag skrev från början
– redigerad och rättstavad
dock för att den ska passa in med det övriga som egen text …

En väl genomarbetad artikel du skriftat inom detta angelägna ämne
Vill dock påpeka en viss skevhet i det vetenskapliga underlaget

- Visst är det flest män som begår och har begått brott,
men det beror på hur lagboken och rättspraxis
hanterar och definierar vad som är straffbart eller ej.

Om psykisk misshandel vore definierat som
ett straffbart brottsområde
skulle dock kvinnor stå för en väsentligt större andel i statistiken.

ADHD är en diagnos vars vetenskapliga grunder
bör ifrågasättas rejält
- Amfetamin-baserade medikament som behandling
må vara fungerande
men amfetamin påverkar som det gör oavsett
om du har ADHD eller ej
och lite är diagnosen en typisk populärdiagnos i vår samtid
- något som det är så bekvämt att sortera in problemen i
som ett praktiskt fack för ändamålet ...

Det är inte så lite så att det där med att
det är män som för det mesta begår brott,
blir till en självbegränsande hypotes ...

Ojämligheten i könsdebatterna
och de snedvridna fridslagarna för kvinnor
men inte för män

och där kvinnans ord ej får ifrågasättas
men däremot en mans och så vidare ...

Det bidrar inte precis till att förbättra läget
vare sig för män eller kvinnor i samhället ...

Men allra mest skadar denna fördomsbaserade
och synnerligen ovetenskapligt grundade debatt våra barn
- både flickor och pojkar -
vilka en dag ska bli vuxna män och kvinnor
som vi förväntar oss ska kunna leva på jämlika villkor
tillsammans för att bygga vårt framtida samhälle
för kommande generationer ...

Ville bara få lägga till detta!

Tycker det är angeläget att det tas upp i sammanhanget
för att förebygga att debatten glider ännu mer snett bara för att ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten